Četrtek, 15. november 2007

Preseljevanje

32. poudarja, da EU nujno potrebuje skupno politiko na področju meja in priseljevanja, ki bo zajemala ne samo integriran mejni nadzor, temveč tudi usklajene strategije, merila in postopke za ekonomsko preseljevanje, medtem ko bo odločitev o dovoljenem številu prepuščena posameznim državam članicam; poudarja tudi, da je potrebno vložiti več napora v iskanje rešitev z izmenjavo izkušenj, da bi bilo notranje preseljevanje tako s socialnega kot tudi ekonomskega vidika uspešno za vse strani;

Institucionalna ureditev

33. meni, da vpliv ekonomskega okolja na dolgoročno rast ni samodejen, razvoj institucij, ki se odzivajo na trg, pa določa, ali je gospodarstvo sposobno izkoristiti svoj potencial strukturne rasti; zato poziva Komisijo, naj predstavi resnično posodobljene integrirane smernice 2008–2010;

34. obžaluje, da se Parlament, Svet in Komisija še vedno niso dogovorili za jasen načrt in kodeks ravnanja, kar bi zagotovilo ustrezno sodelovanje in polno vključenost treh zadevnih institucij EU v ustrezno nadaljnjo obravnavo vprašanj, povezanih z globalizacijo; s tem v zvezi poziva Svet in Komisijo, naj, računajoč na bližnjo revizijo integriranih političnih smernic, predložita nadaljnje predloge za tesno sodelovanje med tremi institucijami EU na tem področju;

Sodelovanje interesnih skupin

35. poziva Komisijo in države članice, naj v okviru lizbonske strategije, zlasti nacionalnih programov reform, spodbujajo lastništvo in večjo vključenost nacionalnih parlamentov, regionalnih in lokalnih oblasti, socialnih partnerjev in civilne družbe;

*

* *

36. naroči predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter parlamentom in vladam držav članic in držav kandidatk.

P6_TA(2007)0534

Izvajanje Direktive 2004/38/ES o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prstega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 15. novembra 2007 o izvajanju Direktive 2004/38/ES o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic

Evropski parlament,

— ob upoštevanju členov 2, 6, 13 in 29 Pogodbe o Evropski uniji,

— ob upoštevanju členov 61, 62 in 64 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

— ob upoštevanju členov 6, 19 in 45 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah („Listina temeljnih pravic“),

— ob upoštevanju Direktive Evropskega parlamenta in sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic [1],

— ob upoštevanju Konvencije Sveta Evrope o zaščiti narodnih manjšin,

— ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o prostem gibanju oseb, boju proti diskriminaciji ter zlasti resolucije z dne 28. aprila 2005 o položaju Romov v Evropski uniji [2],

— ob upoštevanju člena 103(4) svojega Poslovnika,

A. ker je prosto gibanje temeljna in neodtujljiva pravica državljanov Evropske unije, ki je priznana v njenih pogodbah in Listini temeljnih pravic ter je eden izmed temeljnih elementov državljanstva Unije,

B. ker zato Direktiva 2004/38/ES o prostem gibanju državljanov Unije in njihovih družinskih članov sicer predvideva možnost, da država članica izžene državljana Unije, vendar pod točno določenimi pogoji, zato da se zagotovijo temeljne pravice,

C. ker sta varnost in svoboda temeljni pravici in ker je cilj Evropske unije svojim državljanom zagotavljati visoko stopnjo varnosti na območju svobode, varnosti in pravice,

D. ker sta organizirani kriminal in trgovina z ljudmi izziv, s katerim se je treba spoprijeti na nadnacionalni ravni, in ker prosto gibanje po evropskem ozemlju temelji tudi na krepitvi pravosodnega in policijskega sodelovanja na evropski ravni na področju preiskav in pregona s podporo Eurojusta in Europola,

E. ker je v Uniji spoštovanje zakonov vseh držav članic osnovni pogoj za sobivanje in družbeno vključenost, ker je dolžnost vsakega posameznika, da spoštuje zakonodajo Evropske skupnosti in zakone, veljavne v državi članici, v kateri se nahaja, ker je kazenska odgovornost vedno osebna, ker morajo državljani Unije poleg uživanja pravic in svoboščin, ki so jim podeljene s pogodbo, spoštovati tudi formalnosti, povezane z uveljavljanjem teh pravic, zlasti upoštevati evropske predpise in zakonodajo države članice gostiteljice,

F. ker mora vsaka nacionalna zakonodaja spoštovati načela in določbe Direktive 2004/38/ES,

G. ker je boj proti vsem oblikam rasizma, ksenofobije in diskriminacije eno od osrednjih načel, na katerih temelji Unija,

H. ker bi morali biti v skladu z načelom, ki pripoveduje diskriminacijo na osnovi nacionalnosti, vsi državljani Unije in njihovi družinski člani, ki prosto in zakonito prebivajo v eni od držav članic, enakopravno obravnavani v primerjavi z nacionalnimi državljani,

I. ker so Romi na ozemlju Unije še vedno žrtve diskriminacije in zlorab, integracija, družbena vključenost in zaščita te manjšine pa so na žalost še vedno neizpolnjeni cilji,

J. ker se je v Rimu zgodilo brutalno nasilje in umor ženske, česar je obtožen romunski državljan,

---

[1] UL L 158, 30.4.2004, str. 77.
[2] UL C 45 E, 23.2.2006, str. 129.

Četrtek, 15. november 2007

K. ker so po tem dogodku romunski državljani doživljali rasistično nasilje,

L. ker se pričakuje, da javne osebe ne bodo dajale izjav, ki bi se jih lahko razumelo kot spodbudo k stigmatizaciji nekaterih skupin prebivalstva,

M. ker sta predsednik romunske vlade in italijanski ministrski predsednik pripravila skupno pobudo in poslala skupno pismo predsedniku Evropske komisije na temo romske manjšine,

1. izraža globoko obžalovanje glede umora Giovanne Reggiani, ki je bila ubita 31. oktobra 2007, in izraža iskreno sožalje njeni družini,

2. ponovno poudarja, da je prosto gibanje oseb izjemno pomembno, saj je temeljno načelo Unije ter sestavni del državljanstva Unije in bistveni element notranjega trga,

3. ponovno poudarja cilj, da naj bi Unija in njene skupnosti postale območje, na katerem je vsakomur zagotovljena visoka stopnja varnosti, svobode in pravice;

4. ponovno poudarja, da Direktiva 2004/38/ES predvideva možnost, da neka država članica izžene državljana Unije pod točno določenimi pogoji, zlasti pa:

— v členu 27, da države članice lahko omejijo svobodo gibanja in prebivanja zgolj zaradi javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja, ter da se na te razloge ne da sklicevati iz ekonomskih ciljev; da morajo biti ukrepi sprejeti v skladu z načelom sorazmernosti in temeljiti izključno na osebnem obnašanju zadevnega posameznika, v nobenem primeru pa razlog zanje ne more biti splošna preventiva,

— v členu 28, da je treba pred sprejetjem odločbe o izgonu opraviti oceno, ki upošteva osebno situacijo osebe, še posebej koliko časa je zadevna oseba bivala na ozemlju zadevne države, njeno starost, zdravstveno stanje, družinske in ekonomske razmere, njeno vključenost v državo članico gostiteljico,

— v členu 30, da mora biti zadevna oseba pisno obveščena o vsaki odločbi o izgonu in sicer na takšen način, da lahko razume njeno vsebino in učinke, ki jih ima zanjo, da mora biti zadevna oseba natančno in v celoti obveščena o razlogih za odločbo, o sodišču ali upravnem organu, pri katerem lahko vloži pravno sredstvo, rok za pravno sredstvo in, kjer ustreza, čas, ki ga ima oseba na voljo za zapustitev ozemlja, pri čemer je ta čas najmanj en mesec,

— v členu 31, da ima proti odločbi o izgonu zadevna oseba možnost vložiti pravno sredstvo pri sodišču ali drugem organu v državi članici gostiteljici, da ima pravico do vloge za začasno odredbo, ki bi zaustavila izvršbo odločbe, da se odločbi ugodi razen v utemeljenih izjemnih primerih,

— v členu 36, da morajo biti predvidene sankcije učinkovite in sorazmerne,

— v uvodni izjavi 16 in členu 14, da je možnost za izgon posameznika, če nerazumno bremeni sistem socialne pomoči, vendar poudarja, da je treba posamezne primere temeljito preučiti in da ta edini pogoj ne more upravičiti samodejnega izgona iz države;

5. ponovno poudarja, da morajo vse države članice v svoji zakonodaji strogo spoštovati te pogoje in zagotavljati varstvo, vključno z omogočanjem pritožbe na odločbo o izgonu in pravice do obrambe, izjeme, opredeljene z Direktivo 2004/38/ES, pa je treba tolmačiti restriktivno; opozarja, da so v skladu z listino o temeljnih pravicah in Evropsko konvencijo o varovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin kolektivni izgoni prepovedani;

6. pozdravlja obisk romunskega predsednika vlade v Italiji in skupno izjavo, ki sta jo sprejela Romano Prodi in Călin Popescu-Tăriceanu; pozdravlja poziv predsednik vlade ter ministrskega predsednika, naj se Evropska unija zavzame za družbeno vključitev revnejšega prebivalstva in za sodelovanje med državami članicami na področju upravljanja preseljevanja njihovega prebivalstva, tudi prek razvojnih programov ter programov socialne pomoči v strukturnih skladih;

7. poziva Komisijo, naj v skladu s členom 39 Direktive 2004/38/ES nemudoma predstavi podrobno oceno njenega izvajanja v državah članicah in predlogov;

8. brez poseganja v pristojnosti Komisije naroča pristojnemu parlamentarnemu odboru, naj do 1. junija 2008 v sodelovanju z nacionalnimi parlamenti oceni težave pri prenosu te direktive, da bi izpostavili najboljšo prakso in prepoznali ukrepe, ki bi lahko povzročili diskriminacijo med evropskimi državljani;

9. poziva države članice, naj bodo odločnejše in naj hitreje okrepijo instrumente policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah na ravni Evropske unije, da bi omogočile učinkovit boj proti organiziranemu kriminalu in trgovini z ljudmi, ki sta nadnacionalna pojava, pri tem pa zagotovijo enoten okvir za postopkovna jamstva;

10. zavrača načelo kolektivne odgovornosti in odločno poudarja, da se je treba boriti proti vsem oblikam rasizma, ksenofobije in diskriminacije ter stigmatizacije na podlagi narodne in etnične pripadnosti, kot je to navedeno v Listini temeljnih pravic;

11. opominja Komisijo, da je nujno pripraviti osnutek horizontalne direktive o boju proti diskriminaciji iz člena 13 Pogodbe ES, predvideni v zakonodajnem programu za leto 2008;

12. meni, da si mora Evropska unija kot celota prizadevati za zaščito pravic Romov in njihovo vključevanje v družbo, ter poziva Evropsko komisijo, naj nemudoma ukrepa in oblikuje globalno strategijo za vključevanje Romov v družbo, zlasti s črpanjem sredstev iz sklada za vključevanje in strukturnih skladov, da bi s tem pomagala nacionalnim, regionalnim in lokalnim oblastem pri njihovem prizadevanju za zagotovitev vključevanja Romov v družbo;

13. podpira oblikovanje mreže organizacij, ki se ukvarjajo z družbenim vključevanjem Romov, pa tudi izboljšanje instrumentov, ki služijo dviganju ozaveščenosti na področju pravic in dolžnosti romske skupnosti, vključno z izmenjavo zgledov najboljše prakse; meni, da je za to izjemno pomembno temeljito in strukturirano sodelovanje s Svetom Evrope;

14. meni, da nedavne izjave podpredsednika Evropske komisije Franca Frattinija v italijanskem tisku glede grozovitih dogodkov v Rimu niso v skladu z duhom in črko Direktive 2004/38/ES, ki jo mora v celoti spoštovati;

15. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic Evropske unije.